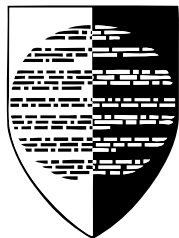

ОСНОВИ ДУХОВНОЇ САМОБОРОНИ

Сила добра у його відкритості

Ми живемо у світі, де свобода людини бути собою має постійно захищатися від протиправних посягань. Треба обороняти свій суверенітет особистості, свободу переконань, свободу душевності та самоствердження.

Є чимало видів агресивного впливу та маніпуляцій людською свідомістю, до яких ми звикли і захищаємося від них з більшим чи меншим успіхом. Наші душі ізолюють простими істинами «ідентичності», заражають страхом та корумпують нездійсненими обіцянками, будь-якою ціною прагнуть зробити нас частиною керованого натовпу.

Диктовка, що нам треба думати і як нам треба жити, постійно супроводжує нас у новинах в засобах масової інформації, у пізнавальних та розважальних продуктах, в рекламі, з боку оточуючих, суспільства, освітніх систем, сім'ї, церкви, держави. Наш внутрішній голос може і має бути сильнішим за цю диктовку, хоча слід прислухатися і бути також відкритими до всього оточуючого світу.

Суверенітет особистості ґрунтується на розумінні єдності всього сущого, здатності людини силою розуму та віри в себе узгодити все буття та бути центром буття. Є лише одне, з чим людина не може погодитися – це зло приниження людини: обман, насильство, обмеження та уневільнення душі. Адже утвердження суверенітету особистості, віри в найвищу цінність людини – це завжди добро, а приниження людини – це завжди зло.

Захист своєї душевності, тобто духовної автономії від будь-яких видів залежності, з якими людина не може погодитися – це духовний правозахист, самооборона.

У цій публікації конспективно викладено техніку духовної самооборони, душевного

ІДЕАЛІСТ

**Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")**

№ 12 (50)

30.06.2014 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

**УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА**

правозахисту (самозахисту) у двох текстах-«декалогах» (кожен з них складається з десяти пунктів).

Текст «Тези про захист людей від тоталітарних ідей» присвячений послідовному самоствердженню людської віри в себе, вірності собі, володіння собою з метою поборення зла тоталітарних ідей – тобто, ідей, які є зверхніми по відношенню до людини і тому становлять загрозу суверенітету особистості.

У тексті «Декалог неадекватності злу» показано, як творити добро, поборюючи зло. «Неадекватність» означає невідповідність. Тобто, неадекватність злу – це незгода зі злом, поборення зла, буття собою за досконалим зразком Бога.

Якщо ви не знайдете у цих текстах необхідного вам способу поборення певного конкретного зла, пам'ятайте, що загальною ідеєю поборення зла є безмежність людини, наша здатність фантазувати і втілювати свої фантазії. Можна починати фантазувати, уявляючи собі святе коло. Коло – символ релігійної віри в найвищу цінність людини, який символізує душу в центрі реальності. Як всередині кола, так і ззовні один чистий аркуш душі. Тому коло є умовним. Приберіть межі кола, вийдіть за межі, зрозумійте – «тут я, там я, все – я» – і ви подолаєте зло; це сила єдності людини з усією повнотою реальності, всеосяжності душі в просторі та часі.

Коло – досконалий початок розвитку, форма добра. Теорія зла у богослов'ї віри в найвищу цінність людини виходить з того, що зло теж має оманливу форму добра. Тільки його коло – не початок, а обмеження. Коло зла – це протилежність кола добра, так зване «коло революції», цикл поворотів від зла до добра і від добра до зла. На підставі універсального морального критерію нашої релігії (самоствердження – добро, самозречення – зло) ми освоїли такі знання про зло:

1) Зло є обмеженим добром. Це добро, що заперечує добро, тобто протиставляє своє добро «чужому», «іншому», ізолюється від повної єдності буття.

2) Зло – бездушна сила. Яким би сильним воно не було, зло повністю або частково позбавлене сили людяності – віри в себе, вірності собі, володіння собою.

3) Зло не розвивається. Обмеженість зла зупиняє його у розвитку і повертає до вихідного недосконалого стану, тому що фантазія пригнічується запереченням. При цьому коло революції може бути яким завгодно широким залежно від сили зла, хоча й не безмежним, бо безмежність характерна тільки для добра.

У спотвореній логіці розуму, відмежованого від душі і цим зіпсованого під дією злої сили, місце ідеального займає заперечення. Спотворений розум заперечує себе, виходячи з міркувань ідеалізації своєї залежності та приниженості. Добро завжди перемагає зло, бо добро сильніше за зло, яке є всього

Релігійний
біюлетень
№ 12 (50)
30.06.2014

лише обмеженим добром, імітацією добра, а справжнє добро є досконалим, необмеженим і всеохопним, всесильним завдяки божественному дару суверенітету особистості.

Тези про захист людей від тоталітарних ідей

1. Бути людиною – значить володіти собою і своїми ідеями. Кожна людина може вільно і самостійно формувати свій світогляд на підставі будь-яких ідей, вигадувати що завгодно, розуміти і заперечувати що завгодно як завгодно, самостійно визначати, які ідеї і яким чином слід втілювати в життя. Будь-яку ідею її прихильники можуть вважати правильною і безумовно істинною, навіть якщо у ідеї тільки один прихильник.

2. Всі ідеї належать людям, які їх вигадують, поділяють і використовують на свій смак, вірять у них і заперечують їх, тлумачать їх і уточнюють їх, погоджують їх і протиставляють їх як душі завгодно.

3. Кожна людина може висловлювати будь-які ідеї будь-якими словами і символами, самостійно визначаючи значення слів і символів. Кожна людина може здійснювати будь-які ідеї будь-якими вчинками, приймаючи як належне природні наслідки своїх вчинків.

4. Ніхто не може нікому нав'язувати ніякі ідеї, смисли, символи, визначення як «надлюдські», «надцінні», «загальноприйняті» і «єдино правильні».

5. Свобода заперечення включає в себе свободу заперечення заперечення. Заперечення будь-яких ідей завжди може бути відкинуто. Вигадки про помилковість, хворобливість або злочинність відкинутих ідей можуть бути відкинуті як помилкові, хворобливі або злочинні. Заперечення ідей у формі приниження їх прихильників може розглядатися як самоприниження принижуючого і заперечуючого суб'єкта.

6. Будь-які ідеї, які зв'язують людину; які заперечують свободу волі; які заважають людині володіти собою, вірити в себе, зберігати вірність собі; ідеї, нав'язані людині проти доброї волі без усвідомлено зробленого вибору на підставі повної інформації; ідеї, що пригнічують розум, оволодівають проти людської волі почуттями і відчуттями та використовуються для маніпуляції людиною – слід вважати тоталітарними ідеями.

7. З тоталітарними ідеями необхідно боротися і долати їх. Кожна людина може захищатися від нав'язуваних їй тоталітарних ідей, ігноруючи їх, а також заперечуючи і висміюючи. Злій силі тоталітарних ідей слід протиставляти добру волю суверенної особистості.

8. Ніяка особистість, корпорація, релігія, ідеологія, наукова, моральна, економічна, політична, цивілізаційна, культурна, інтелектуальна чи правова доктрина, державна, громадська, самодіяльна інституція не може нав'язувати людям

тоталітарні ідеї в якості обов'язкової умови для згоди і взаємодії. Якщо такі умови нав'язуються, люди можуть сміливо не погоджуватися з ними і продовжувати взаємодіяти так, ніби подібних умов не висувалося.

9. Ідеї не повинні використовуватися для заволодіння умами, примусу до самопожертви або самоприниження на чийсь користь. Зустрічаючись з таким зловживанням впливом тоталітарних ідей, люди сміливо й розумно допомагають один одному звільнитися від поневолення тоталітарними ідеями.

10. Ідеї повинні створюватися і використовуватися для самостійного розвитку людської особистості, відкритого розуму, доброї волі; енергетичних почуттів, які усувають або обходять всі мислимі обмеження, допомагають людині осягати і творчо додумувати всю повноту вічного буття, відчуті себе центром і власником всього буття, які об'єднують людину з усім всесвітом і з усім людством співвласників всесвіту; для примирення протилежностей, успішного і щасливого узгодженого розвитку всіх без винятку життів; для взаєморозуміння і корисної взаємодії всіх без винятку людей незалежно від походження, переконань чи інших дійсних і уявних особливостей тіла і свідомості.

Декалог неадекватності злу

1. Не прожити жодного дня марно, але прожити кожен день з користю і з задоволенням.

2. Не піддаватися лінощам розуму, але не зациклюватися на думках, які заважають жити.

3. Не брати участь у безглуздох і нудних справах та зборах, але влаштовувати потрібні, радісні справи і зібрання, активно брати участь в них.

4. Не віддавати забагато тим, хто мені нічого доброго не зробив, але поважати кожного, хто мені нічого поганого не зробив.

5. Нікого і нічого не боятися більше, ніж навчив життєвий досвід, але до всього і до кожного ставитися уважно і творчо.

6. Не приймати подарунків, які заважають жити, але всіма своїми благами щедро ділитися з нужденними, поки це не заважає жити.

7. Вважати буднями свята, які заважають жити, але влаштовувати собі та іншим свята, коли душа бажає.

8. Не змушувати нікого жити зі мною за моїми правилами і спілкуватися моєю мовою, але при взаємній згоді з усіма охоче спілкуватися будь-якими мовами і жити за будь-якими правилами.

9. Не боротися з тим, що можна ігнорувати, але вчитися використовувати собі на радість та втіху все що завгодно і коли завгодно.

10. Цінувати самотність більше за нерозумні та агресивні об'єднання, але завжди відчувати себе заодно з усіма одинаками, зберігати єдність з усім розумним і люблячим людством.

Релігійний
біюлетень
№ 12 (50)
30.06.2014

СВОБОДА СЛОВА

Спочатку було слово. Слово було у Бога. Бог тримав своє слово. Тому слово було першою владою.

На жаль, коли Бог подарував слово людям, вони перестали тримати своє слово. Слово стало другою, третьою, четвертою владою. Потім слово взагалі перестало бути владою. Але його досі називають четвертою владою, бажаючи набити ціну пустим словам.

Проблема, звісно, не в тому, що наші слова часто міняють своє значення. Так і має бути. Слово – гнучкий інструмент розуму та пам'яті, що пристосовується для потреб мислення, спілкування, взаємодії.

Проблема в тому, що ми забороняємо собі усвідомлювати, наскільки великий світ, що належить нам, в центрі якого живе людина. Наскільки важливо кожне слово розуміти дуже широко, щоб воно відповідало дійсності. Щоб можна було чесно тримати своє слово і при цьому залишатися людьми, не губити свою душу, цей дар Божий.

Коли значення слів стає ширшим, ми розвиваємося. Коли значення слів звужується, ми деградуємо.

Якщо хтось перетворює на примітив священні для нас слова, не варто піддаватися спокусі деградації. Ми маємо творити, пам'ятати та розвивати вірні значення слів.

Воля – це безумство?

Віра – це табу?

Життя – це війна?

Знання – це формальність?

Свобода – це свавілля натовпу?

Гідність – це агресія?

Право – це засіб помсти?

Насправді все не так, але так кажуть. Що набагато гірше, так і живуть.

Ми зобов'язані жити краще. Тому ми не повинні забувати про істинне значення тих самих слів.

Про добру волю.

Про віру в можливість та здійсненність кращого.

Про радісний сенс життя.

Про корисні, доступні знання, що дозволяють кожній людині без страху оволодіти суспільством, всесвітом та вічністю, реалізувати або попередити всі можливості, враховуючи їх наслідки.

Про свободу творчості, праці, любові та плідних об'єднань.

Про гідність відкритого розуму, взаєморозуміння і згоди.

Про природне право людини вірити в себе, бути вірною собі, володіти собою. І шукати, і обов'язково знайти своє безмежне щастя.

СВОБОДА СЛОВА

Вначале было слово. Слово было у Бога. Бог держал свое слово. Поэтому слово было первой властью.

К сожалению, когда Бог подарил слово людям, они перестали держать свое слово. Слово стало второй, третьей, четвертой властью. Потом слово вообще перестало быть властью. Но его до сих пор называют четвертой властью, желая набить цену пустым словам.

Проблема, конечно, не в том, что наши слова часто меняют значение. Так и должно быть. Слово – гибкий инструмент разума и памяти, приспособляющийся к нуждам мышления, общения и содействия.

Проблема в том, что мы запрещаем себе осознавать, насколько велик принадлежащий нам мир, в центре которого живет человек. Насколько важно каждое слово понимать очень широко, чтобы оно соответствовало действительности. Чтобы можно было честно держать свое слово и при этом оставаться людьми, не терять свою душу, этот дар Божий.

Когда значения слов становятся шире, мы развиваемся. Когда значения слов сужаются, мы деградируем.

Если кто-то превращает в примитив священные для нас слова, не стоит поддаваться искушению деградации. Следует творить, помнить и развивать верные значения слов.

Воля – это безумие?

Вера – это табу?

Жизнь – это война?

Знания – это формальность?

Свобода – это неудержимость толпы?

Достоинство – это агрессия?

Право – это средство мести?

На самом деле все не так, но так говорят. Что еще хуже, так и живут.

Мы обязаны жить лучше. Поэтому мы не должны забывать истинное значение тех самых слов.

Добрую волю.

Веру в возможность лучшего.

Радостный смысл жизни.

Полезные, доступные знания, позволяющие каждому человеку без страха овладеть обществом, вселенной и вечностью, реализовать или предотвратить все возможности, учитывая их последствия.

Свободу творчества, труда, любви и плодотворных объединений.

Достоинство открытого разума, взаимопонимания, согласия.

Естественное право человека верить в себя, быть верным себе, владеть собой. И искать, и обязательно найти свое безграничное счастье.

ИДЕАЛИСТ

Религиозный бюллетень “Идеалист”
 (“Идеалист”, “Idealist”)

№ 12 (50)

30.06.2014 г.

Свидетельство о государственной регистрации
печатного средства массовой информации
КВ № 19005-7795Р, выдано Государственной
регистрационной службой Украины 05.06.2012 г.

Цена 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Подписной индекс 68183.

ISSN 2305-5510

Основатель, редактор, издатель:

Шеляженко Юрий Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адрес редакции, издателя, типографии:

ул. Тверской тупик, д. 9, к. 82,

г. Киев, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 экз.

Программные цели (основные принципы):

Утверждение индивидуальности и гласности;
пропаганда идеологий креативного идеализма и
суверенитета личности; открытое выражение и
свободное распространение религиозных
убеждений верующими гражданами
вероисповедания (религии) Веры в Наивысшую

Ценность Человека; проповедь откровений;

реализация прав на свободу слова,

мировоззрения и вероисповедания, на

информацию; критика и преодоление

дискриминации по признаку массовости
(коллективности) и иных видов противоправной
дискриминации; защита и развитие свободной

души, прав, свобод, интересов человека и
гражданина, общественного блага, социальных
ценностей, истины, веры, добра, ответственности
перед Богом, народом, собственной совестью,
здорового смысла и верховенства права.

УКРАИНСКОЕ
ДУШЕВНОЕ
ОБЩЕСТВО

